

عنوان مقاله:

واکاوی ساختارهای تعاملات تندیس‌گرایی و سازه‌گرایی در معماری معاصر

اعظم رنجبر 1*، زینب رنجبر 2، علی شاطرزاده 3

1,2 کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه تابناک لامرد.

Mohandes63@gmail.com

3 دکتری شهرسازی، اوکراین، فارغ التحصیل دانشگاه معماری و شهرسازی بژنواخارکف

Ali_shaterzade@yahoo.com

چکیده:

تعاملات در سازه‌گرایی از دیر باز منجر به ژرف‌نگری در فرآیند طراحی بوده است و در طراحی معماری غایت فراهم ساختن ملزومات زیبایی‌شناسی و کاربردی توأم با هم می‌باشد. ولیکن نکته حائز اهمیت این است که معماری بدون در نظر گرفتن کارشناسی سازه نمی‌تواند وجود داشته باشد بلکه با تلفیق معماری و سازه می‌توان به نتیجه‌ای مقبول دست یافت. آمیزش معماری و سازه ترکیبی است از هنر، ارزش‌های زیبایی‌شناسی و فناوری کاربرد فولاد و بتن مسلح که در دوران معاصر آزادی عمل بیشتری در اختیار معماران قرار داده است تا بلند پروازی‌های خود را به واقعیت مقرب سازند و در عمل تعداد معدودی از معماران به سمت فرم‌هایی حرکت کردند تا فرمی تندیس‌گونه داشته باشند و این هم آوازی به کمک دانش سازه رخ می‌داد. هدف از این پژوهش بررسی، تحلیلی و مقایسه‌ای است که به تعاملات تندیس‌گرایی و سازه‌گرایی در معماری پرداخته است.

کلید واژه‌ها: معماری، زیبایی‌شناسی، کاربردی، تندیس‌گونه، سازه، تندیس‌گرایی، سازه‌گرایی